

אֲפִיה וַיֹּאמֶר דָּמְלָה תְּלֹהוּ עַלְיוֹ: וְעַל הַעַלְעַל אֲשֶׁר הָכֵין לְפָרְדָּכִי וְזָמְתָה
בְּיוֹם הַהְוָא נָתַן דָּמְלָה אֲתָה
הָמְלָכָה אֲתָה בְּיַתְרַת נָבָן צָרָ
וַיֹּאמֶר כָּרְדָּכִי בָּא לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי
מַה הָאָתָה לְהָ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲתָה
הַעֲבֵר מִזְבְּחָנוּ וְוַיְנַתֵּן לְפָרְדָּכִי וְהַ
כָּרְדָּכִי עַל־בֵּית הַבָּנָן: וַיַּסְוף אֲ
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְתַפְלֵל לְפָנֵי רַגְלֵי וְתַ
לְעַבְרֵר אֲתָה רְלוֹת נָבָן הָאָגָן וְאַתָּה
חָשֵׁב עַל־הַיּוֹדָהִים: וַיַּוְשַׁטְּ דָּמְלָ
שְׁרַבְתָּ הַזְּבָב וְתַקְבֵּם אֲסָתָר וְתַעֲמֹדֵ
וַיֹּאמֶר אֲםַם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאַם בְּצָרָ
וְכָשֵׁר תַּדְבֵּר לְפָנֵי דָּמְלָה וְטוֹבָה אֲ
לְהַשִּׁיב אֶת הַסְּפָרִים מִחְשָׁבָת דָּ
הָאָגָן אֲשֶׁר כָּרְבָּב לְאָבֵר אֶת הַיּוֹדָ
הַיּוֹדָהִים הַמֶּלֶךְ: כִּי אַיִלָּה אַזְוֹבָ
אֲשֶׁר יָמַצָּא אֶת לְפִי וְאַיִלָּה אַוְלָה וְ
מוֹלְדָתִי: וַיֹּאמֶר דָּמְלָה שְׁבַעַת
וְלְכָרְדָּכִי הַיּוֹדָה הָאָתָה בֵּית נָבָן נָתָה
תַּלְוָה עַל הַעַל עַל אֲשֶׁר־שְׁלֹחָ יְדוֹ בְּ
וְאַתָּם כַּתְבּוּ עַל הַיּוֹדָהִים כְּטוֹב
הַמֶּלֶךְ וְזָהָבוּ בְּטַבְעָתָה הַמֶּלֶךְ כִּי
בְּשָׁם הַמֶּלֶךְ וְזָהָבוֹת בְּטַבְעָתָה הַמֶּלֶךְ
וַיָּקָרְאוּ סְפִּירִי דָּמְלָה בְּעַת הַחֵיא בְּ

לְמִרְדָּכֵי עַל זֹה וַיֹּאמְרוּ גָּנְעָרִים מֶלֶךְ מִשְׁרָתִי
לֹא גָּעוֹשָׂה לְפָנָיו דָּבָר: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מֵי בְּחֹזֶר
וְהַבָּן בָּא לְחַצֵּר בֵּית הַמֶּלֶךְ דְּחַצֵּנָה לְאָמָר
לַמֶּלֶךְ לְתִלְוֹת אֶת מִרְדָּכֵי עַל הַעֲלָץ אֲשֶׁר הָכִין
לו: וַיֹּאמְרוּ גָּנְעָרִים מֶלֶךְ אֲלֹיו הָבָן כִּי עַמּוֹ
בְּחֹזֶר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יְבוֹא: וַיָּבוֹא הָבָן וַיֹּאמֶר לוֹ
הַמֶּלֶךְ מֵה לְעַשׂוֹת בָּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בַּיּוֹרָ
וַיֹּאמֶר הָבָן בְּלֹבֶן לְכִי יְחִפֵּץ הַמֶּלֶךְ לְעַשׂוֹת יָקָר
יוֹתָר כּוֹמֹנוֹ: וַיֹּאמֶר הָבָן אֶל הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בַּיּוֹרָ: יָבֹא לְבּוֹשׂ מִלְכָות אֲשֶׁר
לְבָשׂ בְּזַעֲרָה וְסֻסָּה אֲשֶׁר רַכֵּב עַלְיוֹן הַמֶּלֶךְ וְאֲשֶׁר
נָתַן פֶּתַר מִלְכָות בְּרָאשׁוֹ: וְהַתָּנוּ לְלִבּוֹשׂ וְהַסּוֹס
עַל יָד אִישׁ מִשְׁאָרִי הַמֶּלֶךְ דִּזְפְּרָתִים וְזַלְבִּישׁוּ
אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בַּיּוֹרָוּ וְהַרְפִּיבָּזוּ
עַל אֲסָסָם בְּרוֹחוֹב הַעִיר וּקְרָאוּ לְפָנָיו כִּכְה יְעַשָּׂה
לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בַּיּוֹרָ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְהָבָן נָהָר קָחָא אֶת הַלִּבּוֹשׂ וְזַהַת הַסּוֹס בְּאַשְׁר
דִּבְרָתָה וְעַשָּׂה כֵּן לְמִרְדָּכֵי הַיְהוּדִי קַיּוֹשָׁב בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ אֶל תִּפְלָל דָּבָר כּוֹפֵל אֲשֶׁר דִּבְרָתָ: אֲוֹתָה
הָבָן אֶת הַלִּבּוֹשׂ וְזַהַת הַסּוֹס וְיַלְבֵּשׂ אֶת מִרְדָּכֵי
וְרִכְבָּתוֹ בְּרוֹחוֹב דְּעִילָּר וּקְרָאָ לְפָנָיו כִּכְה יְעַשָּׂה
לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חִפֵּץ בַּיּוֹרָ: וַיַּשְׁבַּט מִרְדָּכֵי
אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהָבָן נָרַחַף אֶל בֵּיתוֹ אֶבְל וְחוֹפֵי
רָאשׁ: וַיִּסְפַּר הָבָן לְזֹרֶשׁ אֲשֶׁר תָּלַכְתָּ אֶת בֵּיתוֹ
אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרָדוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חַסְפֵּי וּזְרַשֵּׁ
אֲשֶׁר בְּקָשׂוּ לְשַׁלֵּחַ יְהִי בְּמִלְךָ

א ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע
בר העיר ווועק אולקה גדרולה וורה: ד ויבוא עד
ישער המלך כי אין לבוא אל שער המלך
בוש שקה: ובככל מדינה ומדיינה יקום אשר
דר המלך ודרתו מזיע צבאל גדול ליהודים וצום
ו מספָּד שקה ואפר יצע לרבים: ג ותבואנה
ה עורות אסטור וסרייסית ווידיו לה ותתחלחל
לכה נאדר ותשלה בגדים להלביש את מרדכי
סир שקו געלטני ולא קבל: ה ותקרא אסטור
תקר מיסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו
מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: ויצא זתק
מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך:
ד לו מרדכי את כל אשר קדרו ואת פרשת
סח אשר אבר הון לשקל על גזוי זמלך
וורדים (תמי) לאבדם: ה ואת פתשין כתוב הדת
ר גון בשושן להטעדים הון לו להראות את
תקר ולתגיד לה וילצאות עליה לבוא אל המלך
גחון לו ולבקש מלפניו על מפה: ט ויבוא תקר
לאסטור את דברי מרדכי: ותאמר אסטור
תקר ותעוזו אל מרדכי: י אל עברי המלך ועם
זונות המלך ידעום אשר כל איש ואשה אשר
א אל המלך אל החצר הקומית אשר לא
א אמרת דתו להנויות לבד מאשר יושיט לו
לך את שרביט הזקב ומייה ואני לא נקראי

בשנת ששים עשרה לפילך אחשורוש הקיל פור
הוא האורל לפני הארץ מיום ועד שחד
שנים עשר הוא חמש אדר: ויאמר הארץ:
אחשורוש ישנו עם אחד קפוץ ומופרד בין העמים
בכל מדינות מלוכות ותפקידם שנות מצלם עם ואת
הדי הפלר אינם עשים ולפלר אין שזה להזיהוב:
אם על הפלר טוב יכתב לאדם ועתה אלפים
ספר כסף אשקל עלי ידי עשי הילאה להביא
אל גוזי המלה: ויסר הפלר את טבעתו ועל ידי
ויתה להזין בן הפידתא האגוי ציר יהודים:
ויאמר הפלר למן כסף זו נזון לך ויזעט
לעתות בו פטوب בעזיר: ויקרא ספר הפלר
בחיש הראשו בשלשה עשר יום בו יכתב בכל
אשר ציה הארץ אל אחשורוש לפני הפלר ואל הפותח
אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה
וძקיה כתבה ועם ועם כתשו בשם הפלר
אחשורוש נكتب ונחתם בטבעת המלה: ונסלה
ספרים ביד תריסים אל כל מדינות הפלר להשמד
להרג ולאבד את כל היהודים מעיר ועיר וכן טר
ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחמש שנים
על הארץ חמש אדר ושללים לבו: ופתשין
כתב להזין דית בכל מדינה ומדינה גלויה לכל
הימים להיות עתרדים ליום זה: ותריסים יצאו
דוחרים בדבר הפלר והדעת נתנה בשושן הבירה
אסטר והנזהה למוריות עליה ויתן מישאת
מללה: ובהקבץ בתולות שניות וכורדי ישב
הפלר: אין אסטר מגדת מולדת תה ואת
אשר צוה עליה כורדי ואת מאבר כורדי
עשה כאשר היה הפלר קצץ בגזען ותרש
בורדי ישב בשער הפלר קצץ בגזען ותרש
דריסי הפלר משברי הסף ויבקש לשלא
דר אחשורוש: וזה עדר הדרר לקורדי
אסטר הר המלכה ותגבור אסטר לפילר בשם
ויבקש דדר וימצא ויידלו שעילם
ויברכ בספר דבריו הימים לפני הפלר:
אחר הדברים דאי: גדי הפלר
אחשורוש את הבן בן רימון נא האגוי
הו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר
וכל עבדי הפלר אשר בשער הפלר כרעים
חוים להמן כי כן ציה לו הפלר וכורדי לא
לא ישתחוו: ויאמרו עבדי הפלר אשר
הפלר לכורדי מודיע אתה עובר את מיצות
וידי ואנדים (אמורים) אלו יום ויום ולא
אליהם ויגדיו להבן לראות היעמדו דברי
כדי הגיד להם אשר הוא יהודי: והוא
אין מרדכי פרע משתחה לו וימלא הארץ
ויבן בעיניו לשלא יד בבורדי לבודו כי
לו ארכums עם מרדכי ויבקש הבן להשמד
קידודים אשר בכל מלכות אחשורוש

לפניהם ויבטל את תבוריוקה ואת מנotta לסתה לה
וاث שבעל הנערות הראיות לסתה לה מבית המלך
וישׁוּה; ואת נערותיה לטוב בית חזשים; לא
האייה אסתה את עפה ויאת מולדתיה כי מרדיי
צזה עלייה אשר לא תגיד: א ובכל יום ויום מרדיי
מותהך לביי חזר ביות חזשים לדעת את שלום
אסתר ומה יעשה בה: י ובתנייע טר נעריה ונעריה
לבוא אל המלך אוחשווש מקץ ריות לה סדת
חזשים שזים עשר חדש כי בן ימולאו ימי קירוקין
ששׁה: חזשים בשבעה חמוץ וששׁה חזשים
בשבעים ובתמורוקי חזשים: יובאה הנעריה באה
אל המלך את כל אשר אמר יתן לך לבוא
עלמה מבית חזשים עד בית המלך: י במלב הדיא
באה ובבקר הדיא שבוי אל ביות חזשים שני
אל יד שעשנו סריס דימולך שביר הפליגשים
לא תבוא עוד אל דימולך כי אם חמץ בה דימולך
ונקראה בשם: י ובתנייע חמוץ אסתה בת אביתיל
דר מרדיי אשר לך לו לבת לבוא אל המלך
לא בקשה דבר כי אם את אשר יאבור הני סריס
המלך שביר חזשים ותהי אסתה נשאת חן בעני
כל ראייה: י ותלקח אסתר אל המלך אוחשווש
אל בית מלכותו בחודש העשורי הוא חדש שבת
בשנת שביע למלכוות: י ויאhab המלך את אסתה
מקל חזשים ותשא חן וחסיד לביי מכל נבותות
וישם בתר מלכות בראשה וימליך: תחת ושתאי:
ברים מיאלה כשר חפות המלך
ז זכר את ושותי ואת אשר עשתה
ע עלייה: ז ויתנו נערות בתולות טבות
ה מלך פקידים בכל קוינזות
הת כל נערה בתולות טבות בראה
אל בית חזשים אל יד הגאנס
שימים ויתון תפרקינה: ז והנערה
י במלך תנילך תענת ושותי וייטב
וילר ויעשן בן: י איש יהודיה היה
ושמו מרדיי בן אייר בן שמעי
ז, אשר האלה מירושלים עם
תני: עם יכזיה מלך יהודה אשר
מלך בבל: י ויהי אפין את הרסה
יזו כי אין לה אב ואם והנערה
מראתה ובמות אביה ואביה למתה
ויהי בהשגע דבר המלך ורתו
רבות אל שיזן דיבירה אל יד
תר אל בירת המלך אל יד כי

ברכות המגילה
 קוראים את המגילה בערב אחר תפילת שבחות, הכולמים אורה והוועה, והוא מכר ששל פרחים:
ברוך אתה יי' אללה נא טה' רח' העוזם, אשר קדשנו
 במצוותו וצנע על מקרא מגיה:
ברוך אתה יי' אללה נא טה' השעלם, שעשה נסים
 לאבותינו בימים הרים בזמנן הנה:
ברוך אתה יי' אללה נא טה' רוחלם, שהחית וקיפט
 והגיענו לזמן הנה:
ויהי בימי אחשתורוש דוא אחשתורוש
המלך מו-דו ועד כוש שבול וערדים
 ובאה מודיעה: בימים יהם בשעת המלך
 אחשתורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה:
בשנת שלוש למלכו עלה מש-נה לכל שריו
 ומכדריו חיל פרס וקידר הפרתגים ושרי המזינות
 לפניו: ר-בראותו את עשר קבוע מלכוותו ואת יקר
 תפארת גודול-נו ימיים רבים שמונינים ומיאת ימים:
ויבנלו את (במלאת ק) הרים האלה; עלה המלך
 לכל העם הגאנזאים בשושן הבירה למגוזול ועד
 קטע (ה-המלה) מושתת שבעל ימיים בחצר עזת ביתן המלך:
חוור (ה-המלה) פרפס ותכלת אהוי בחבל- ביז
 ואראגן על ג'יליל כסף ועמדו שיש מטו-ת צהוב
 וכיסף על רצפת בהט וSSH ודר וסזרה: ותקשות
 בכלי זהב וכסלים מכסלים שוננים וין מלכotta רב
כיד המלך: ותש-נה כדת אין אגס כי כן יסיד
 המלך על כל רב ביתו לעשות ברצון איש:
 טעם ושתתי המלכה עש-נה מושתת נשיכת בית

